

ת"פ 15661/11/20 - מדינת ישראל נגד ח' י' ל'

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15661-11-20

ת"פ 39337-05-20

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיא ארז נוריאלי המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ, עו"ד עידן סטולוב
נגד הנאשם		ח' י' ל' ע"י ב"כ, עו"ד שירן ברגמן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים: בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (ת"פ 15661-11-20) ובעבירות של תקיפה סתם כלפי בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין (ת"פ 39337-05-20).
2. **בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בת"פ 15661-11-20**, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג פרודים ולהם 3 ילדים משותפים. כשבוע עובר ליום 25.10.20, הגיע הנאשם בסמוך לביתה של המתלוננת והמתין שתגיע לקחת את בנם, קטין ילד 2014. משהגיעה המתלוננת, אמר לה הנאשם: "**בסוף אני אחתוך אותך, את תראי**".
3. **בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בת"פ 39337-05-20**, היו הנאשם והמתלוננת זוג נשוי ולהם 3 ילדים משותפים. ביום 20.9.19 בשעות הבוקר, התגלע בין השניים ויכוח, בעת ששהו בביתם בראשון לציון (להלן: "**הבית**"), במהלכו גידפה המתלוננת את הנאשם. בתגובה, נטל הנאשם בקבוק קטשופ והשליכו לעברה. אז, התקרבה המתלוננת לנאשם ואמרה: "**מה תעשה? תרביץ לי?**". בתגובה, חטף הנאשם מידה של המתלוננת את מכשיר הטלפון הנייד שלה, דחף אותה והיא נפלה ארצה. בהמשך למתואר, שהו הנאשם, המתלוננת וילדיהם באירוע, במהלכו צרך הנאשם משקאות אלכוהוליים. כששבו לביתם, נרדם הנאשם על הספה והקיץ משנתו כשהגיעו לביתם נורית, אמה של המתלוננת, אחות המתלוננת ובן זוגה. אז, פרץ ויכוח בין הנאשם לבין נורית, במהלכו גידפו זה את זה. במהלך הויכוח אמרה נורית לנאשם כי תתקשר לבעלה על מנת

שיגיע לקחת אותה מהבית. בתגובה, הלך הנאשם למטבח, הוציא סכין ממגירה במטבח ואמר: "מי שעכשיו מתקרב אלי אני פוגע בו". משהבחין הנאשם כי נורית מחייגת למשטרה, החזיר את הסכין למטבח ועזב את הבית.

4. כחודש עובר לאירוע, ביום 17.8.19 בסמוך לשעה 23:00, בבית במהלך שיחה בין הנאשם למתלוננת, על רקע רצון המתלוננת להתגרש מהנאשם, אמר הנאשם: "רוצה להתגרש ממני? את לא מתביישת?...את תתחילי חיים חדשים, אם את מאמינה בגלגולים... אני לא מאיים עלייך. אני רק אומר לך שסתם, חבל. את תראי את זה בתור מלאך שדואג לך. דואג לך שתישארי בחיים... את ואני נהיה זיכרון. ממני את לא תצליחי להתגרש. עדיף לך לרדת מזה. אם את תעשי את זה את פשוט תיאלצי להתמודד עם בעיה. חבל עלייך... את תקבלי גט ובתור אמא של הילדים את תקבלי את הילדים... ברגע שאת לא תהיי אני אקבל את הילדים... לך תדעי מה יהיה, ... יכול לקרות דברים. בחיים לא ידעו שזה אני. אני אבכה ביחד עם ההורים שלך על הקבר אל תדאגי".

5. במסגרת ההסדר הדיוני בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש. אין הסכמה עונשית בין הצדדים.

תסקיר שירות מבחן

6. **תסקיר שירות המבחן מפרט את קורות חייו של הנאשם.** הנאשם בן 35, גרוש, אב ל-3 ילדים קטינים, מתגורר עם אמו ואחיו. בעל תעודת בגרות חלקית, מוכר כנכה ומתקיים מקצבת נכות שמקבל מטעם המוסד לביטוח לאומי. הנאשם שוחרר מהצבא במהלך הטירונות על רקע אי התאמה בשל קשיו לעמוד בכללי המסגרת ולהיענות לסמכות מפקדיו. הנאשם עבד באופן רציף עד שבחודש אוקטובר 2021 עבר אירוע מוחי. בעקבותיו, אושפז בבית חולים לתקופה של 4 חודשים ואחריה, עבר תהליך שיקום ארוך. כיום, מטופל שם פעמיים בשבוע במסגרת אשפוז יום. לדבריו, בעקבות האירוע, סובל ממגבלות בתפקוד היומיומי ובזיכרון. נוטל באופן קבוע תרופות הרגעה ומשככי כאבים. לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות סמים ואלימות. הרשעתו האחרונה בגין ביצוע עבירת איומים כלפי אותה מתלוננת בתיק זה, בה נידון למאסר על תנאי וקנס כספי. בהיותו בן 24 נישא הנאשם למתלוננת, שהייתה כבת 18, לאחר שנכנסה להריון. לאורך השנים התמודדו השניים עם קשיים כלכליים וגילויי קנאה הדדיים. בהתייחסו לעבירה שביצע תיאר הנאשם קושי משמעותי בהתמודדות עם הפרדה שיזמה המתלוננת. הוא סיפר כי הדבר השפיע על מצבו הרגשי ועל התנהלותו כלפיה, אשר תאר כתוקפנית ולעיתים אף הדדית. הוא מסר כי דבריו נאמרו ברגעי כעס ותסכול ושלל כוונה ממשית לפגוע במתלוננת. בהתייחסו לעבירות שביצע בת"פ 39337-05-20, על אף הודאתו בעובדות כתב האישום, שלל הנאשם כי במהלך הוויכוח דחף את המתלוננת והכחיש כי אחז סכין בידו.

7. המתלוננת תארה מערכת יחסים זוגית אובססיבית, אלימות מילולית, השפלות ובשנתיים הראשונות אף אלימות פיזית. עוד ציינה כי מאז שהוסרו התנאים המגבילים ועד היום נוהג כלפיה באובססיביות ושתלטנות. הנאשם תיאר כי כיום יחסיו עם המתלוננת תקינים והם בקשר תדיר. לדבריו, הוא משלם מזונות, רואה את ילדיו לעיתים קרובות ושותף משמעותי בגידולם.

8. שירות המבחן העריך כי ללא מעורבות טיפולית אינטנסיבית, קיים סיכון להישנות התנהלות בעייתית מצד הנאשם וכי סנקציות עונשיות קודמות לא הרתיעו את הנאשם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטה לצמצם

ולטשטש בהתייחסותו, והעריך כי הנאשם מתקשה להכיר בדפוסיו האלימים והתוקפניים. על אף שהביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, ניכר כי הוא מונע ממוטיבציה חיצונית להיטיב מצבו המשפטי. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון משמעותית מצידו של הנאשם להישנות עבירות. המסקנה היא כי הנאשם זקוק למעורבות טיפולית אך הנאשם אינו נכון להירתם להליך טיפולי שיקומי אמיתי.

ראיות לעונש

9. מטעם המאשימה הוגשו הראיות הבאות: גיליון רישום פלילי (ת/1), שני מאסרים מותנים ברי הפעלה בני 6 ו-3 חודשים אשר הוטלו על הנאשם (ת/2).

עדים לעונש

10. המתלוננת העידה כעדה לעונש מטעמו של הנאשם. לדבריה, כיום הם ביחסים טובים ונמצאים בקשר רציף בכל הנוגע לילדיהם המשותפים. הנאשם מהווה דמות משמעותית בחייהם. היא ציינה כי בתקופת נישואיהם היה הנאשם אובססיבי כלפיה, מכור להימורים ובשנה הראשונה לפרידתם סירב לתת לה גט. לפני כשנתיים, עבר שינוי משמעותי בחייו וילדיהם זקוקים לו. התרשמתי כי המתלוננת מנסה למזער חומרת מעשיו של הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

11. **ב"כ המאשימה** הדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם. הערכים המוגנים שנפגעו לרבות הפגיעה בשלוות נפשה ושלמות גופה של המתלוננת. הודגשה עוצמת הפגיעה בערך המוגן נוכח ביצוע העבירות על רקע רצונה של המתלוננת להתגרש מהנאשם, אשר נתון השפעת אלכוהול ואשר אחז בסכין להמחשה והעצמת האיום. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ממשית וזאת בשים לב למהות העבירות, אופיין והנזק שנגרם למתלוננת כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם.

12. **ב"כ המאשימה** הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירות. הנאשם הודה בשני כתבי אישום בביצוע עבירות של איומים ותקיפה סתם כלפי בת זוג.

13. מתחם העונש ההולם בגין שני כתבי האישום כך נטען נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מדיניות הענישה הנוהגת וכן הפגיעה בערכים המוגנים.

14. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, נטען כי יש לשקול לחומרה את העובדה שהנאשם היה שרוי תחת השפעת אלכוהול, איים עת אחז בידו סכין מטבח וכל זאת בנוכחות בנם הקטין ומשפחתה של המתלוננת.

15. לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות אלימות וסמים. הרשעתו משנת 2017 בגין ביצוע עבירות איומים כלפי אותה מתלוננת. לחובת הנאשם 2 מאסרים מותנים, ברי הפעלה, של 6 חודשים ו-3 חודשים (ת/2). ב"כ המאשימה הדגיש כי אין המדובר באירוע חד פעמי בו נהג הנאשם באלימות כלפי המתלוננת. ההליך המשפטי הקודם אינו הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע את אותן העבירות כלפיה.

16. **לדעת התובע**, תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם אינו לוקח אחריות אמיתית על מעשיו; חרף העובדה ששירות המבחן סבר כי קיימת נזקקות טיפולית בתחום האלימות הזוגית, הנאשם אינו מכיר בדפוסיו הבעייתיים; נקבע כי קיים סיכון במצבו.

17. **ב"כ המאשימה** הדגיש כי דבריה של המתלוננת בבית המשפט סותרים את שמסרה לשירות המבחן על התנהגותו של הנאשם כלפיה בזמן הנישואים ולאחריהם.
18. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 14 חודשים, להורות על הפעלת המאסרים המותנים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש כך שהנאשם ירצה בסך הכל 20 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס ופיצוי כספי.
19. **ב"כ הנאשם** הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירה והדגיש כי עסקין באירועים שאינם מתוכננים, לעיתים הדדים ובעבירת תקיפה ברף חומרה נמוך באופן יחסי.
20. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. הנאשם הודה בשני כתבי אישום מתוקנים אשר השתנו באופן משמעותי, חסך זמן שיפוטי ובפרט הצורך בשמיעת עדותה של המתלוננת. מדובר בעבירות ישנות, כשהעבירה האחרונה בוצעה לפי כשנתיים ומאז לא נפתחו תיקים חדשים נגד הנאשם.
21. ב"כ הנאשם הדגיש מצבו הרפואי של הנאשם אשר עבר הליך שיקומי ממושך והוכר בשיעור 100% כנכה לצמיתות. ב"כ הנאשם סבור כי מצבו הרפואי והמשבר שחוזה בעקבותיו השליך על האמור בתסקיר שירות המבחן. עוד הדגיש כי על אף האמור בתסקיר בדיקות השתן שמסר הנאשם נקיות משרידי סם.
22. עוד ציין ב"כ הנאשם כי אין מדובר במתלוננת מפוחדת, אלא במתלוננת נורמטיבית ואסרטיבית אשר פירטה את הסיבות לגירושה מהנאשם, וסיפרה על השינוי שעבר בחלוף הזמן. לאור זאת, טען ב"כ הנאשם כי השתת עונש מאסר בפועל על הנאשם יפגע משמעותית במשפחה ובילדים בפרט.
23. **ב"כ הנאשם** ביקש כי בית המשפט יורה על הארכת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם. באם לעתירתו זו לא תתקבל עתה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.
24. **הנאשם** הביע חרטה על מעשיו, ביקש כי בית המשפט יתחשב בילדיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

25. עקרון הלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
26. כתבי האישום מתארים שני אירועים נפרדים שאירעו במועדים שונים ובסיטואציות שונות. על כן, אני סבור כי יש לקבוע בגין כל אחד מהאירועים **מתחם עונש הולם נפרד**. ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.14)
27. במקרה דנן, הנאשם פגע בערכים חברתיים שנועדו להגן על זכותו של אדם להגנה על חייו ושלמות גופו וכן הזכות לשלוות נפש, תחושת מוגנות, ביטחון אישי ואוטונומיה.

28. בית המשפט העליון הדגיש לא פעם את החומרה היתרה הטמונה בעבירות המבוצעות בתוך המשפחה ואת הצורך להילחם בהן באמצעות הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. בעניין זה ראו רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021), שם נקבע:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף" (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019)). עוד ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007), שם נקבע:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים ממד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

29. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), אתן דעתי להתנהלותו התוקפנית, החוזרת ונשנית של הנאשם כלפי בת זוגו, לכך שמדובר באירועים נפרדים ולעובדה כי לא קדם לכך תכנון מוקדם.

מדיניות הענישה

30. מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי בגין ביצוע עבירת איומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב - הן עונשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות והן עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, כמפורט להלן:

א. רע"פ 8253/18 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.18), נדחתה בקשה לרשות ערעור של המבקש אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות בבית משפט השלום, באיומים וגידופים כלפי גרושתו ועורך דינה, במהלך דיון בבית-דין רבני. הושת עליו עונש בן 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס.

ב. רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.06.08), נדחתה בקשה לרשות ערעור של המבקש
עמוד 5

אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, הושת עליו עונש בן 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות. חרף עברו הפלילי הנקי, קבע בית-המשפט המחוזי בערעורו, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם וכי תוכן האיום במקרה זה כלל אמירה קונקרטית כלפי בת הזוג.

ג. ת"פ (שלום ראשל"צ) 43598-08-21 **מדינת ישראל נ' ISMAIL MOHAMED ISMAIL**

(23.06.22), הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בביצוע עבירת איומים. אותה עת היו הנאשם והמתלוננת בני זוג ולהם ילד משותף. הנאשם איים לפגוע בגופה של המתלוננת בשיחת טלפון והגיע כשהוא תחת השפעת משקאות משכרים לביתם. קבעתי כי במקרה זה מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים. ונגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלוננת בסך 2,000 ₪.

ד. ת"פ (שלום ראשל"צ) 20102-10-20 **מדינת ישראל נ' פרדה** (13.12.21), הנאשם הורשע בעבירת איומים

כלפי גרושתו, באמצעות מכשיר הטלפון והודעות קוליות. עברו הפלילי של הנאשם כולל 4 הרשעות בגין ביצוע עבירות איומים ואלימות כלפי אותה מתלוננת. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט השית על הנאשם עונש בן 13 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

31. מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי בגין ביצוע עבירות איומים ותקיפת סתם כלפי בן זוג, הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. רע"פ 303/16 **טלקר נ' מדינת ישראל** (13.01.16), נדחתה בקשה לרשות ערעור של המבקש אשר הורשע

בתקיפת בת זוג בכך שדחף את רעייתו, וכתוצאה מכך מעדה ונפלה על הרצפה. בעודה מוטלת על הרצפה בעט בה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה, תוך שנקבע כי עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו.

ב. עפ"ג (מחוזי לוד) 63660-03-22 **לוי נ' מדינת ישראל** (20.06.22), נדחה ערעורה של המערערת אשר

הורשעה בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בן זוגה. משהבחינה המערערת שהמתלונן אורז את חפציו במטרה לעזוב את דירתם המשותפת, נטלה מכנסיו וניסתה לחתוך אותם באמצעות סכין מטבח, גידפה אותו ובהמשך תקפה אותו בבעיטות ודחיפות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים והשית על הנאשמת עונש בן 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות הכוללים הפעלתם של שני מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר, מאסר על תנאי, הפעלת התחייבות, פיצוי וקנס כספי.

ג. ע"פ (מחוזי לוד) 1616-12-20 **פיקדו נ' מדינת ישראל** (15.02.21), המערער הורשע, לאחר שמיעת ראיות,

בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי בן-זוג. המערער משך בשערה של המתלוננת, ובעט בה. שכנה שצפתה במתרחש צעקה למערער להפסיק, ובתגובה הוא איים עליה. בהמשך זרק המערער מכשיר טלפון לעבר המתלוננת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות

שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. הושתו על המערער 6 חודשי מאסר, עליהם הופעלו במצטבר 2 מאסרים מותנים (5 חודשים, 3 חודשים), כך שנדון לעונש מאסר בן 14 חודשים. ערעורו התקבל באופן חלקי, המאסרים המותנים הופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שנגזר עליו, כך שהוטל עליו עונש מאסר בפועל בן 11 חודשים.

ד. עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע בעבירה של תקיפה סתם כלפי בן-זוג. המערער סטר על פניה של המתלוננת, תפס בידה ומשכה לכיוונו כשניסתה להתרחק, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל תוך התחשבות בתסקיר שלילי של שירות המבחן, נגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

32. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג'), לרבות מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירת איומים, נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירות תקיפה סתם כלפי בן זוג ואיומים, נע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

33. במקרה דנן לא קיימים שיקולים, המצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם. איזון השיקולים השונים, חומרת מעשיו של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירות מצדיקים השתת עונש מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

העונש ההולם

34. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 י"א לחוק העונשין.

35. שקלתי לחומרה, את הצורך להגן על הציבור מפני עבירות האלימות האיומים כלפי בת זוג וכן את הצורך בהרתעת הנאשם והרתעת הרבים. במקרה זה נוכח התנהגותו האלימה והמאיימת החוזרת ונשנית של הנאשם כלפי אותה בת זוג, יש מקום להטלת ענישה קונקרטית וממשית.

36. נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם הכולל, בין היתר, עבירת איומים שבוצעה כלפי אותה בת זוג, ולעובדה כי עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בגינה, לא הרתיע אותו לבצע את העבירות.

37. נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן, חוסר הפנמתו של הנאשם את חומרת מעשיו, הימנעותו מלקיחת אחריות מלאה על מעשיו, לקיומו של סיכון במצבו של הנאשם נוכח נזקקות טיפולית אינטנסיבית בתחום האלימות במשפחה. מדובר בנאשם שאינו מכיר בדפוסיו הבעייתיים ואינו פנוי להליך טיפולי, לא כל שכן, להליך שיקומי. נוכח קיומה של מסוכנות, חוסר הפנמה, הימנעות מטיפול והתנהלות אלימה ומאיימת כלפי אותה מתלוננת, אין מנוס מהטלת עונש הולם ומרתיע.

38. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לכך, שהנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה, נטל אחריות על מעשיו

וחסך זמן שיפוטי. עוד התחשבתי בנסיבות ביצוע העבירות.

39. התחשבתי בנסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מצבו הרפואי, בגינו הוכר כ-100% נכה לצמיתות. אלמלא אלה, היה עונשו של הנאשם משמעותי.

40. פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא רב, בשל האיום באמצעות נשק קר והוא שמקנה לעבירות חומרתן היתרה, גם אם בפועל לא נגרם נזק של ממש.

סוף דבר

41. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו (25.10.20-28.10.20) לפי רישומי שב"ס.
- ב. אני מורה על הפעלת המאסרים המותנים בני 3 חודשים ו-6 חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 39099-08-19 (שלום ראשל"צ), אשר ירוצו זה לזה בחופף ובמצטבר לעונש שהוטל, כך שסך הכל ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל.
- ג. מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
- ד. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לבל יעבור עבירות איומים או כל עבירת אלימות מסוג עוון.
- ה. נוכח מצבו הרפואי של הנאשם, משך תקופת המאסר וכלל הנסיבות שנפרשו בפני אמנע מהטלת עיצום כספי.
- ו. תיחתם התחייבות בסך 3,000 ₪ לבל יעבור עבירה בה הורשע וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 15 ימים.
- ז. לצורך מתן אפשרות ביצוע מיון מוקדם בשב"ס, ובפרט נוכח מצבו הרפואי, מורה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בלבד למשך 45 יום מהיום. בסיום תקופה זו, בהעדר החלטה מוסמכת אחרת יתייצב הנאשם לריצוי עונשו בכלא הדריים עד השעה 08:30.
- ח. ערבויות שניתנו יותרו על כנם להבטחת התייצבותו לריצוי עונש.
- ט. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ שיתבטל מאליו עם תום ריצוי העונש. דרכונו של הנאשם יופקד תוך 24 שעות במזכירות בית המשפט. רשמתי לפניי הצהרת הנאשם לפיו אין ברשותו דרכון. לפיכך, אני פוטר אותו מהפקדת דרכון.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ג, 28 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.

